

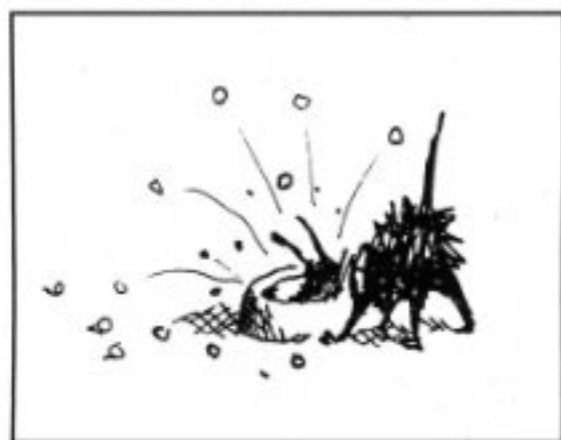

PRIMUS
Lakelandterrier
(c:a 5 månader)

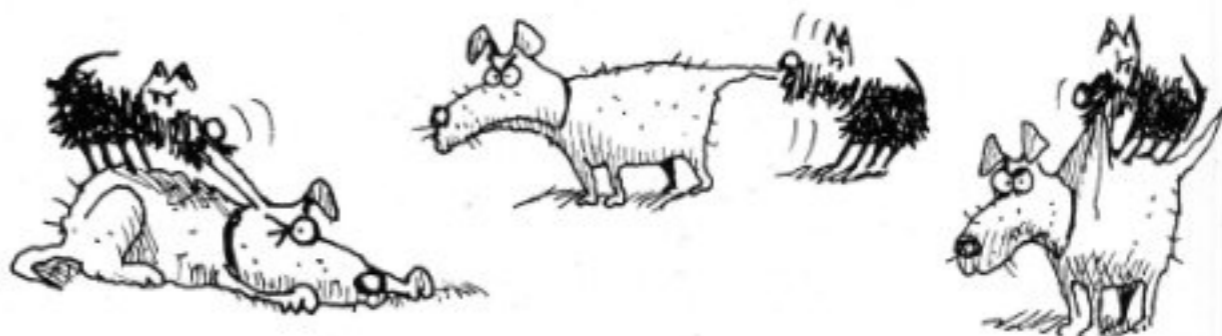
Tecknaren Lindström (dvs. jag) brukar ägna en sida åt varje ny terrier som hamnar i min och min frus ägo. Primus, är vår sjätte terrier och vår nionde hund. Terrierhundar är ofta lite svåra att få ordning på och rimmar inte så sällan med mattar och hussar av samma sort, så vi är eviga terrierägare. Femmånaders Primus använder huvudsakligen sina dagar åt att växa. Hastigheten är förbluffande.

1 Bredvid växtsysslan ägnar sig Primus mestadels åt att äta och att pinka inomhus på ställen som är lite undan-gömda. Äter gör han med mycket stor entusiasm. Pinkandet sker per automatik.

2 När Primus inte äter eller pinkar leker han med sin "storebror" Dodo, en f.d. rumänsk gatukorsning med ett oändligt tålmod och med ett par greppvänliga fettvalkar för Primus att bita sig fast i.

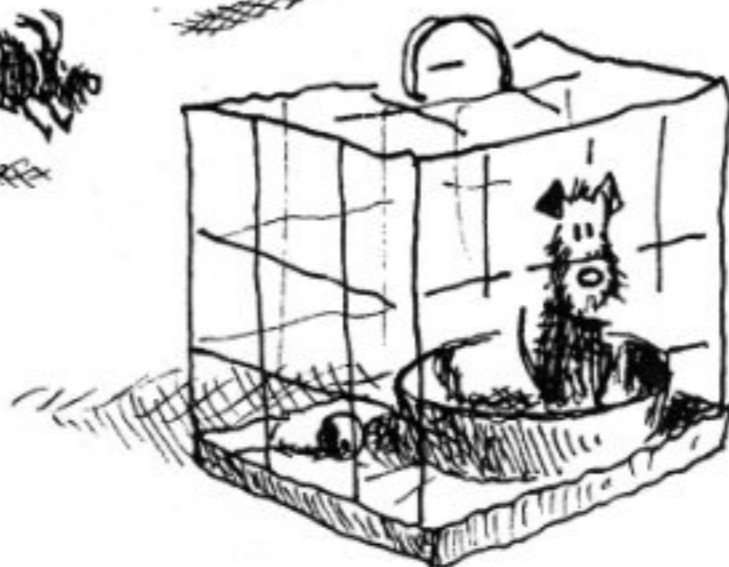
3 Vid sidan av ätandet, inomhus-pinkandet, terroriserandet av Dodo och växandet, får den unge mannen emellanåt FNATT och halkar då ettdera omkring på parkettgolven eller runt på villagräsmattan som stunget av ett bi. Med detta sysselsätter han sig själv och får han behövlig motion

4 Primus har i sin stamtavla en äldre nobel släkting vid namn Stanley, berömd för sitt upphöjda engelska lugn. Detta nedärvda lugn blottläggs inte så sällan i Primus annars så hastiga dagliga leverne. Plötsligt återvänder valpen till sin bur för att kontempera. Likadan är han på morgnarna. Han vaknar stilla och försiktigt i sin bur och sitter där och iakttar sin sovande matte och husse utan minsta gny, gnäll eller beklagan. Och han tycks tycka om det. Detta bådär gott för framtiden eftersom hans matte och husse inte är purunga kan ju denna egenskap ofta vara en lisa för själ och kropp hos hundägare.

5 En stor del av Primus dagar går som sagt åt att äta, dock absolut inte bara mat, utan också skor, plastslevor, mobiltelefoner, damtrosor, kapsyler, armbandsur, visakort, pennor, möbler och annat gott.

6 Så nu återstår bara resten av världen att upptäcka för den unge lakelandvalpen Primus. Hur han ska bli och vilken persolighet han ska utformas till vet ingen. En sak vet vi dock: Han kommer inte att bli som någon annan av de terrierhundar vi haft, för ingen terrier blir någonsin den andra lik. Men han blir nog både pigg och glad och lugn (emellanåt). Orädd och nyfiken dessutom. Tycks det.

7 Ovetande om att han med publiceringen av den här sidan kommer att bli en smula rikskändis och bekant för världen långt ifrån de utmarker vid sidan av Nyköping där han såg dagens ljus hos Anneli på Nun's Story, sover Primus precis just nu vid mina fötter under skrivbordet, lätt utmattad av dagens hittillsvarande aktiviteter.

DET VAR INTE JAG!

